

Sygn. akt I C 2757/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Wydziale I Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Radzyńska- Głowacka

Protokolant: Kinga Romanowska

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2014 r. na rozprawie

sprawy z powództwa Handlowy (...) sp. z o.o.

przeciwko (...) i W. D. sp.j., E. D. i K. D.

o zapłatę

powództwo oddała w całości.

Sygn. akt I C 2757/12

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 8 października 2012 r. powód Handlowy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie solidarnie od (...) i W. D. Sp. J. z siedzibą w O., K. D. oraz E. D. kwoty 29.447,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 13 marca 2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W odpowiedzi na pozew pozwani (...) i W. D. Sp. J. oraz E. D. wniesli o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Handlowy- (...) Sp. z o.o. w W. w dniu 9 września 2004 r. jako finansujący zawarł z (...) i W. D. sp. j. jako korzystającym umowę leasingu Nr (...). Przedmiotem leasingu były 4 sztuki 3-osiowej naczepy chłodni (...)/E-K z agregatem T. (...) -20 (dowód: umowa leasingu wraz z załącznikiem nr 1 – k. 21 - 26, Ogólne Warunki Umowy Leasingu – k. 27 – 35).

Tytułem zabezpieczenia spłaty zobowiązań wynikających z umowy leasingu, pozwana (...) i W. D. sp. j. wystawiła i wręczyła powódce weksel in blanco, poręczony przez pozwane K. D. i E. D.. Do weksla in blanco zostało zawarte porozumienie wekslowe (dowód: weksel – k. 12, porozumienie wekslowe – k. 39 - 40).

Pismem z dnia 7 marca 2008 r. finansujący wypowiedział powyższą umowę leasingu ze względu zaległości w spłacie należności wynikających z umowy (dowód: wypowiedzenie umowy leasingu wraz z potwierdzeniami odbioru – k. 46 – 52).

W dniu 30 lipca 2008 r. strony umowy leasingu zawarły porozumienie na mocy którego finansujący cofnął złożone oświadczenie o wypowiedzeniu umów leasingu i strony wprowadziły nowe harmonogramy płatności (dowód: porozumienie – k. 53 – 55).

W związku z opóźnieniami w spłacie należności wynikających z zawartych umów leasingu finansujący wezwał korzystającego do zapłaty kwoty 238.210,21 zł (dowód: wezwanie do zapłaty z potwierdzeniami odbioru – k. 57 – 62)

a pismem z dnia 6 lutego 2009 r. wypowiedział umowę leasingu, wzywając do zapłaty kwoty 393.418,78 zł (dowód: wypowiedzenie umowy leasingu – k. 63 – 69).

Pismami z dnia 16 lutego 2010 r. Handlowy- (...) Sp. z o.o. zawiadomiła wystawcę weksla i poręczycieli o wypełnieniu weksla in blanco na kwotę 184.599,26 zł (dowód: zawiadomienia o wypełnieniu weksla wraz z pocztowymi potwierdzeniami odbioru – k. 70 – 77).

Pismami z dnia 8 listopada 2010 r. finansujący wezwał wystawcę weksla i poręczycieli do wykupu weksla (dowód: wezwania z potwierdzeniami odbioru – k. 78 – 83).

W dniu 3 czerwca 2009 r, korzystający dokonał wpłaty z tytułu umowy nr (...) na kwotę 47.246,86 zł, a w dniu 4 czerwca 2009 r. kwotę 80.000 zł (dowód: dokumenty wpłaty – k. 150).

W. D. (2) kupił od Handlowy- (...) Sp. z o.o. trzy z czterech naczep będących przedmiotem leasingu za kwoty 97.600 zł brutto każda (dowód: faktury VAT – k. 151-153, wyciąg bankowy – k. 154-155). Czwarta naczepa została sprzedana (...) Sp. z o.o. za kwotę 104.000 zł netto (dowód: faktura VAT – k. 183).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny niniejszej sprawy nie był w zasadzie sporny pomiędzy stronami a istotę sporu stanowiła kwestia prawidłowego rozliczenia łączącej strony umowy leasingu.

Na wstępie należy odnieść się do faktu, iż pozew złożony został w postępowaniu nakazowym, a podstawą wydania nakazu zapłaty w tym postępowaniu miał być weksel wypełniony przez pozwaną spółkę a poręczony przez pozostałe dwie pozwane.

Zgodnie z art. 485 § 2 kpc sąd wydaje nakaz zapłaty przeciwko zobowiązanemu z weksla, czeku, warrantu lub rewersu należycie wypełnionego, których prawdziwość i treść nie nasuwają wątpliwości. W niniejszej sprawie wątpliwości sądu budziły podpisy wystawcy i poręczycieli wekslowych, istniała bowiem rozbieżność pomiędzy danymi pozwanych wskazanych w treści pozwu a podpisami na wekslu. Powód błędnie bowiem w treści pozwu wpisał nazwisko (...) zamiast prawidłowego (...), które było nazwiskiem poręczycieli wekslowych oraz stanowiło element nazwy pozwanej spółki. Z tej przyczyny Sąd na podstawie art. 486 § 1 kpc wyznaczył rozprawę kierując sprawę do postępowania zwykłego. W dalszym toku postępowania powód sprostował swoją omyłkę, dalsze prowadzenie sprawy prowadzone było jednak w dalszym ciągu w postępowaniu zwykłym.

Roszczenie, którego dochodził powód wynikało z zawartej z pozwaną (...) i W. D. Sp. J. umowy leasingu. Jak stanowi art. 709¹ kc przez umowę leasingu finansujący zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, nabyć rzecz od oznaczonego zbywcy na warunkach określonych w tej umowie i oddać tę rzecz korzystającemu do używania albo używania i pobierania pożytków przez czas oznaczony, a korzystający zobowiązuje się zapłacić finansującemu w uzgodnionych ratach wynagrodzenie pieniężne, równe co najmniej cenie lub wynagrodzeniu z tytułu nabycia rzeczy przez finansującego.

Z powodu nienależytego wykonywania umowy przez korzystającego powód wypowiedział umowę leasingu i wezwał do zapłaty należnych z tego tytułu należności.

Zgodnie z art. 709¹⁵ kpc w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał

wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu. Należy przy tym wskazać, że przez korzyści wymienione w tym przepisie rozumieć należy rozumieć nie tylko zdyskontowanie przyszłych rat leasingowych pozostałych do zakończenia umowy ale też sprzedaż czy też inne zagospodarowanie przedmiotów leasingu zwróconych finansującemu na skutek rozwiązania umowy. W przypadku sprzedaży przedmiotów leasingu, tak jak miało to miejsce w niniejszej sprawie, korzyść stanowić będzie cena sprzedaży przedmiotu leasingu. Nie można jednocześnie tracić z pola widzenia faktu, że w przypadku gdy korzyści uzyskane w ten sposób przez finansującego przenoszą wysokość niezapłaconych rat przyszłych, nadwyżka ta powinna zostać zaliczona na pozostałe wymagalne roszczenia wynikające z umowy leasingu. W przeciwnym wypadku mielibyśmy bowiem do czynienia z sytuacją, gdy finansujący oprócz zwrotu należności wynikających z umowy leasingu pozostawałby bezpodstawnie wzbogacony kosztem korzystającego. Stałoby to w sprzeczności funkcją odszkodowawczą przepisu art. 709¹⁵ kc, bowiem tak rozumiane odszkodowanie przenosiłoby wartość szkody doznanej przez finansującego. Temu sprzeciwia się zaś regulacja art. 361 § 2 kc. Podobne stanowisko co do odszkodowawczej funkcji przepisu art. 709¹⁵ kc prezentowane są w aktualnym orzecznictwie (cf.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2012 r., I CSK 176/11, wyroki Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 września 2012 r., I ACa 255/12, z dnia 10 stycznia 2013 r., I ACa 836/12, z dnia 17 stycznia 2013 r., VI ACa 963/12, z dnia 18 kwietnia 2013 r., I ACa 1307/12).

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy uznać należało, że korzyść uzyskana przez powoda z tytułu sprzedaży przedmiotu leasingu po jej zakończeniu przewyższała wartość należności, którą zobowiązany był zapłacić pozwany. Łączna kwota uzyskana z tytułu sprzedaży czterech naczep wyniosła bowiem 344.000 zł netto (3x80.000 zł + 104.000 zł). Powód wskazywał w pozwie, że dochodzona kwota 29.446,99 zł wynika z zaliczenia kwoty zadłużenia, na którą wypełniony został weksel o korzyści uzyskane ze sprzedaży przedmiotu leasingu. Kwota zadłużenia, na którą wypełniony został weksel wynosiła 184.599,26 zł i została szczegółowo określona przez powoda. Po zaliczeniu jednak korzyści uzyskanych przez finansującego zgodnie z art. 709¹⁵ kc w kwocie 344.000 zł, po stronie powodowej powstała nie wierzytelność w dochodzonej kwocie 29.446,99 zł, ale wręcz korzyść w wysokości 159.400,74 zł.

Dlatego też, mając na uwadze powyższe, uznać należało, że powództwo było w całości nieuzasadnione i z tego też względu podlegało oddaleniu w całości.